(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 3, 22. årgang, marts 2020 - Pris 35 kr.

KRISHNA AVANTI-SKOLEN

MODERNITETENS PERSONLIGHEDSTYPER

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Krishna Avanti-skole og Gaura Purnima

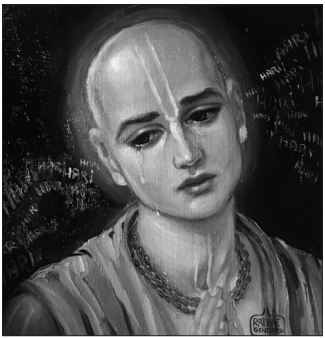

Forsidebilledet på dette nummer er en hilsen fra Krishna Avanti i England, en gruppe Krishna-bevidste skoler, der har fået megen omtale de sidste ti år. Vi bringer en lang artikel om Krishna Avanti på side 7. Og så arbejdes der, som det også blev nævnt i sidste nummer, på at starte en dansk Krishna Avanti-skole, der forhåbentligt allerede kan åbne til sommer. Det vil der blive skrevet mere om i de følgende numre.

Mandag den 9. marts er det Gaura Purnima, Herren Sri Caitanyas fremkomstdag, der sammen med Sri Krishna Janmastami er årets største festivaldag for alle ISKCON's hengivne. I år er det 534 år siden, at Caitanya Mahaprabhu fødtes i Mayapur og begyndte udbredelsen af *sankirtana*-bevægelsen, der takket være Hans nåde nu spredes mere og mere over hele verden.

Med hensyn til Gaura Purnima-festivaler nævnes tidspunkterne for København, Oslo og Bergen på side 23. For Århus, se www.krishnahuset.dk eller kontakt Danesa Prabhu (tlf. 2888 0377) eller Ananta Sri Prabhu (2222 2763).

KALENDER

Fredag	6.3	Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for *Amalaki vrata Ekadasi*)
Lørdag	7.3	Bryd fasten mellem 6:44–10:28 Sri Madhavendra Puris bortgang
Mandag	*9.3*	*Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst (faste* indtil måneopgang)
Tirsdag	10.3	Jagannatha Misras festival
Mandag	16.3	Srivasa Panditas fremkomst
Torsdag	19.3	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Papamocani Ekadasi*)
Fredag	20.3	Bryd fasten mellem 8:00–10:15 Sri Govinda Ghosh' bortgang
Søndag	29.3	Sri Ramanujacaryas fremkomst
Torsdag	2.4	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til solnedgang)
Lørdag	4.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Kamada Ekadasi*)
Søndag	5.4	Bryd fasten mellem 6:29–10:58
Onsdag	8.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krishna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhus fremkomst
Tirsdag	14.4	Sri Abhirama Thakuras bortgang Tulasi Jala Dan begynder.
Fredag	17.4	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
Lørdag	18.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Varuthini Ekadasi*)
Søndag	19.4	Bryd fasten mellem 5:54–10:44
Onsdag	22.4	Sri Gadadhara Panditas fremkomst

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt
3 Srila Prabhupadas side
7 Krishna Avanti-skolen
11 I virkeligheden er det evigt
13 Sang af Hare Krishna og japa
15 Modernitetens personlighedstyper
18 Hvorfor er vi her?
19 En kurvfuld vand
20 Køkkenside
22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2020, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

Discussion af Arthur Schoppenhauer,2

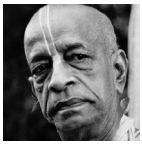

af Srila Prabhupada

Her fortsætter Srila Prabhupadas diskussion af den tyske filosof Arthur Schopenhauer, der levede fra 1788-1860. Srila Prabhupadas disciple Syamasundara og Hayagriva Dasa præsenterer elementer af Schopenhauers filosofi, og Srila Prabhupada svarer inspireret og improviseret. Bemærk, at det mest handler om at give Srila Prabhupada en chance for at kommentere forskellige filosofiske pointer. Hvorvidt Syamasundara og Hayagriva fremlægger Schopenhauer præcist og fuldstændigt, er en anden sag.

Syamasundara: Schopenhauer mente imidlertid, at det var muligt at knuse egoisme og begær gennem kærlighed til og medfølelse med andre.

Srila Prabhupada: Ja, uden kærlighed kan intet opretholdes. Hvis jeg ikke elsker Krishna, kan jeg ikke overgive mig til Ham. Et lille barn overgiver sig naturligt til sine forældre, fordi der er kærlighed til forældrene. Jo mere man elsker, jo mere er ens overgivelse perfekt. Når der er en mangel på kærlighed, vil mentaliteten, hvormed man kan overgive sig, ikke udvikles. Hvis du har nogen kærlighed til mig, vil du udføre min ordre. Det er umuligt at tvinge nogen til at overgive sig. Det levende væsen er frit til at elske eller at afvise. Uden frihed kan der ikke være kærlighed. Krishna-bevidsthed betyder at lære at elske Krishna.

Syamasundara: Schopenhauer så på kærlighed som medfølende sympati med den, som lider. Gennem denne medfølende kærlighed kan vi slippe af med begær.

Srila Prabhupada: Hvorfor skulle man elske dem, som lider, og ikke dem, som nyder?

Syamasundara: Schopenhauer ser alle som lidende.

Srila Prabhupada: Ja, det er vi enige om. Alle inden for den materielle natur lider. Derfor nedstiger Krishna og giver *Bhagavad-gita*. Krishna beskrives som befrieren af alle betingede sjæle. En *vaisnava* tager *sannyasa*, forsagelsens orden, af medfølelse med andre, fordi det er hans pligt at prædike budskabet om Krishna-bevidsthed. Mennesker i verden lider på grund af deres uvidenhed. De tænker: "Åh, nu har jeg en pæn bil, en lejlighed, en kæreste. Derfor er jeg lykkelig." Faktisk er dette ikke lykke, men lidelse. Fordi *vaisnavaen* elsker Krishna og forstår, at han er en uadskillelig del af Krishna, ser han, at de betingede levende væsener lider på grund af mangel på Krishna-bevidsthed. Derfor tager *vaisnavaen sannyasa* og går ud for at prædike.

Hayagriva: Med hensyn til verdens natur er Schopenhauer uklar, men han ser grundlæggende materielt liv som irrationelt og flygtigt.

Srila Prabhupada: Ja, det er et faktum, og derfor skifter vi kroppe. Dette betyder, at vort materielle sind ikke er forankret. Det accepterer og afviser konstant. *Mayavadi*-filosoffer og buddhister hævder, at siden disse materielle fornøjelser og smerter opstår på grund af denne materielle kombination, er det bedste, man kan gøre, at ophæve den. De siger ikke, at sjælen er grundlaget, men at den materielle krop ikke er andet end en kombination af de materielle elementer. Derfor råder de os til at lade jord returnere til jorden, vand til vandet osv. På denne måde fortæller de os, at vi bør stræbe efter at blive til ingenting, at opnå *nirvana*.

Syamasundara: Leibniz påstod, at dette er den bedste af alle verdener, og du var enig, fordi verden er Guds arrangement. Men Schopenhauer ser dette som den værste af alle tænkelige verdener.

Srila Prabhupada: Der er ingen tvivl om, at alt, som Krishna skaber, er perfekt. Siden

verdens natur er materiel, er der tre kvaliteter, som virker: godhed, lidenskab og uvidenhed. Som du sår, således høster du resultaterne – reaktionerne. Vi er ikke enige i, at denne er den værste af verdener. Hvorfor skulle Gud skabe den værste af noget som helst.

Syamasundara: Schopenhauer mener dette, fordi verden er så fuld af galskab og frustration.

Srila Prabhupada: Havde han taget sin frustration seriøst, kunne det have gjort ham perfekt. Vi modtager mange breve fra frustrerede elever, som forstår, at frustration er endnu et helvede, og før eller siden kommer de til forståelsen, at de bør søge til det rette tilflugtssted. Så frustration er i virkeligheden ikke så slem. Hvis man havner i en farlig situation, og man ved, hvordan man redder sig selv, vil netop denne fare senere være en kilde til glæde.

Syamasundara: Schopenhauer påstår, at verdens gang er etisk ond.

Srila Prabhupada: Det er i nogen grad rigtigt, for når man er i fængsel, vil man opdage, at der er ondskab. Men denne ondskab har man godt af. Den er der, så man kan lære en lektie. Når man er ude af fængslet, vil man være i stand til at elske andre.

Hayagriva: For Schopenhauer er der frustration bag alle materielle nydelser og bestræbelser. Glæden undviger os. Så snart vi opnår vore ønskede objekter, forekommer de ikke længere de samme. "De vokser sig snart gamle og ubrugelige," skriver han, "og om end ikke åbenlyst smidt væk bliver de alligevel altid sat til side som forsvundne illusioner."

Srila Prabhupada: Ja, sådan er det, og derfor får det levende væsen den ene krop efter den anden.

Hayagriva: Han ser os bevæge os gennem en konstant overgang fra begær til tilfredshed og så til et nyt ønske, "hvor den hurtige rute kaldes glæde, og den langsomme kaldes lidelse." Det er dette skifte mellem begær og tilfredshed, som karakteriserer viljens aktiviteter i den fænomenale verden. Ud over dette er der kun *nirvana*, udslettelse.

Srila Prabhupada: Det er ikke sandt. Vi må forstå, at bag viljen og dens tilfredsstillelse er der en person, som ønsker. Schopenhauer tager ikke personen i betragtning. Han tager kun ønsket og dets tilfredsstillelse i betragtning. Det er den individuelle sjæl, som ønsker. Hvis det lykkes ham at bremse dette flygtige ønske, hvad så derefter? Selv bremsning af ønsket er midlertidigt. Én form for ønske bremses måske, men der vil være en anden form for ønske og tilfredsstillelse. Vi må forstå, at bag det flygtige ønske er den åndelige sjæl. Når den åndelige sjæl forstår sin sande identitet som Krishnas evige tjener, bliver hans ønske renset. Vi bør ikke stille os tilfredse med blot at forsøge at tilintetgøre den irrationelle vilje. Vi bør forstå personens rene ønske. Dette er begyndelsen på åndeligt liv.

Hayagriva: Schopenhauer mener, at frivillig og komplet afholdenhed er det første skridt i askese eller benægtelse af viljen til at leve. "Afholdenhed benægter påstanden om viljen som strækkende sig ud over det individuelle liv," skriver han, "og giver forsikringen om, at med kroppens liv ophører viljen, som kroppen er en manifestation af."

Srila Prabhupada: Ja, men han må forstå, at bag viljen er der en person, som ønsker. Det vil ikke hjælpe os blot at benægte det midlertidige materielle ønske. Vi må have virkelige ønsker, og dette er vores evige vilje. Dette er Krishna-bevidsthed. I den materielle verden er viljen rettet mod sansetilfredsstillelse, fordi det levende væsen har glemt det åndelige felt for sine ønsker. Når den samme vilje målrettes mod tilfredsstillelsen af Guddommens sanser, er det det levende væsens evige ønske. *]ivera 'svarupa' haya-krsnera 'nitya-dasa'* (Caitanya-caritamrta, Madhya 20.108).

Når vi kommer til niveauet af ren viden, forstår vi, at vi er Guds evige tjenere. Når vores vilje er koncentreret om at tjene Gud, opnår vi vor sande position af evighed, lyksalighed og viden.

Hayagriva: Selv om Schopenhauer officielt

tager et ateistisk standpunkt, skriver han: "Hvis et menneske frygter døden som sin udslettelse, er det nøjagtigt som var det i den tro, at Solen om aftenen udbryder: "Ak og ve! For jeg går ned til evig nat....' Derfor forekommer selvmord os som omsonst og derfor en tåbelig handling ..."

Srila Prabhupada: Ja, fordi viljen er til stede, er døden ikke livets ophør. Man får simpelthen et nyt liv.

dehino 'smin yatha dehe,
kaumaram yauvanam jara
tatha dehantara-praptir,
dhiras tatra na muhyati

"Ligesom den legemliggjorte sjæl bestandigt vandrer i denne krop fra barndom til ungdom til alderdom, vandrer sjælen over i en anden krop efter døden. En fattet person forvirres ikke af en sådan forandring."(*Bg*. 2.13)

Dette er bevis på, at livet hos personen, som ønsker, er evigt. Hans begær og ønske er evigt, men Schopenhauer ved ikke, hvad hans evige ønske er. Hans evige ønske er at tjene Krishna altid. Det er sandt, at selvmord ikke er nogen løsning. Man indvikler bare sig selv mere og mere. Hvis vi slår den af Gud givne krop ihjel, må vi acceptere en ny krop eller blive et spøgelse. Hvis jeg lever i denne krop i 80 år og derpå begår selvmord, må jeg forblive et spøgelse i fem år, før jeg får chancen for at få en ny krop. Selvfølgelig kan man hævde, at siden sjælen er evig, gør det ingen forskel, om kroppen bliver dræbt. Ja, det er naturligt, at kroppen går til grunde, men derfor har man ikke lov til bevidst at slå kroppen ihjel, for dette forhindrer det levende væsens fremskridt. Det levende væsen er forudbestemt til at leve i en bestemt krop, og hvis man dræber denne krop, må han afvente en ny. Det betyder, at man forstyrrer hans åndelige udvikling, hans åndelige fremskridt. Derfor er den, der slår ham ihjel, strafbar.

Hayagriva: Schopenhauer så også på indisk filosofi som en filosofi, der benægter ønsket, og han citerer mange eksempler på selvmord som en religiøs handling.

Srila Prabhupada: Men han studerede ikke vedisk filosofi og religion til bunds. Han har nogle ideer om enkelte dele af *mayavadi* og buddhistiske filosofier, men øjensynligt vidste han ikke noget om *vaisnavisme*. Selv om han har berørt *Bhagavad-gita*, studerede han den ikke grundigt, for i *Bhagavad-gita* fortæller Krishna Arjuna, at hvis han blot forsøger at opnå viden om Gud, vil hans liv og ønske blive renset, og han vil vende tilbage til Guddommen efter at have opgivet kroppen.

janma karma ca me divyam,
evam yo vetti tattvatah
tyaktva deham punar janma,
naiti mam eti so 'rjuna

"Den, der forstår min tilsynekomst og Mine handlingers transcendentale natur, fødes ikke igen i denne materielle verden, når han forlader sin krop, men kommer til Min evige bolig, O Arjuna." (*Bg*. 4.9)

Enten læste Schopenhauer ikke *Bhagavad-gita* grundigt, eller også kunne han ikke forstå den i mangel på en åndelig mester. Ifølge *Bhagavad-gita* selv bør vi gå til en ægte *guru*, som har set sandheden. Schopenhauer spekulerer på basis af sin egen oplevelse. Selv om alting er der i *Bhagavad-gita*, kunne han derfor ikke se det.

Hayagriva dasa: Som eksempler på benægtelsen af ønsket om at leve citerer Schopenhauer de religiøse selvmord under hjulene på Jagannatha-vognene og *sati*-ritualet.

Srila Prabhupada: Disse er ikke selvmord. De er handlinger, der er baseret på forståelsen af, at fordi vi får forskellige slags kroppe, gennemgår vi en bred vifte af lidelser. Når man frivilligt accepterer døden på disse måder, tænker man på sit åndelige liv i dødsøjeblikket, og man opnår det.

yam yam vapi smaran bhavam,
tyajaty ante kalevaram

tam tam evaiti kaunteya,
sada tad-bhava-bhavitah

"Ligegyldigt hvilken tilstand, man husker, når man forlader sin krop, opnår man med sikkerhed den tilstand, O Kuntis søn." (*Bg.* 8.6) Derfor bad Kong Kulasekhara til, at Krishna ville tage ham tilbage, mens han var ved godt helbred og huskede på Krishna, for han frygtede at glemme Krishna, når han var ved at dø i en syg tilstand. Når døden kommer, er en person ofte i koma, hans kropslige funktioner er blokerede, han drømmer på forskellige måder osv. Derfor tænker et intelligent menneske sommetider, at det ville være mere ønskeligt at møde døden i godt helbred, så man kan tænke på sit næste liv og komme hjem til Guddommens Højeste Personlighed. Hvis en person tænker på Herren Jagannatha under sin død, kommer han tilbage til Herren Jagannatha. Dette er ikke selvmord, men en frivillig accept af døden, så man omgående kan overføres til den åndelige verden.

Hayagriva: Og det sker?

Srila Prabhupada: Ja.

Hayagriva: Hvad med Caitanya Mahaprabhu, der kastede Sig Selv i havet?

Srila Prabhupada: Nej, det var noget andet. Det var en ekstatisk handling.

Syamasundara: Schopenhauer noterede sig, at ønsket tvinger en person til at leve, selv når han intet har at leve for. Det tilskynder ham til at lide dag efter dag. Han sammenligner det med almisser, som en tigger modtager den ene dag, så han også kan leve i sult den næste dag. Al denne lidelse og frustration er ikke forbeholdt nogle få mennesker, men berører alle.

Srila Prabhupada: Det er bestemt en god pointe, men hvorfor længes individet efter noget, når han bliver frustreret? Pointen er, at der er et mål, og individet længes efter dette mål. For at forstå hvad målet egentligt er, bør vi opsøge en åndelig mester. (Fortsættes i næste nummer)

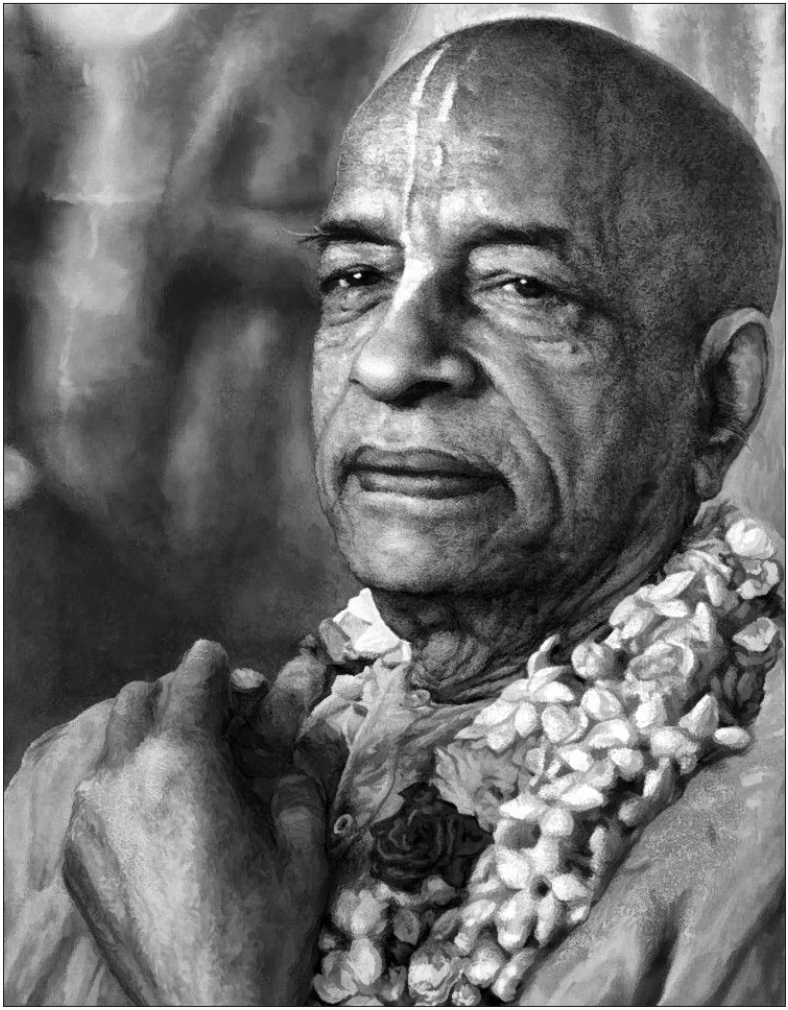

KRISHNA AVANTI-SKOLEN

af Tattvavit Dasa og Urmila Devi Dasi

Denne artikel er fra Back to Godhead India den 1. juli 2012. Her fortæller Tattvavit Prabhu og Urmila Devi om de spændende engelske Krishna Avanti-skoler, der på det tidspunkt havde kørt i fem år. Nu otte år senere er der som nævnt i Nyt fra Hare Krishna 2.2020 ti skoler i England og planer om at starte Danmarks første Krishna Avanti-skole. Derfor denne artikel.

Mange steder i verden har forældre valget mellem gratis offentlig sekulær uddannelse og kostbare religiøst baserede privatskoler. Men nu betaler staten i England såvel som i Australien og New Zealand driftsomkostningerne for alle skoler, der drives af religiøse institutioner (et resultat af politikken siden 1997 med at inkludere andre religioner end kristendom og jødedom). Dette program giver børn mulighed for at lære almindelige sekulære skolefag i et kulturelt miljø, hvor etikken og noget af skolens infrastruktur er religionsbaseret, uden at forældrene skal af med skolepenge oven i den skat, de allerede betaler.

Omkring 7.000 skoler eller næsten en tredjedel af Englands skoler er religiøse skoler. Alligevel manglede tilhængerne af de hellige vediske tekster indtil for nylig en statsstøttet skole.

Tilløbet til en sådan skole startede i 2005. I det år vandt iFoundation, der blev etableret i 2003 af forsamlingsmedlemmer fra Bhaktivedante Manor for at skabe virksomheder, der arbejder for at fremme *vaisnava*-værdier, godkendelse til en grundskole, der skulle have ISKCON, Hare Krishna-bevægelsen, som sin religionspartner.

Den deraf resulterende skole, der blev opført i Edgware, en by i Harrow, en valgkreds i det nordvestlige London, kaldes Krishna Avanti. Staten betalte det meste af opførelsesomkostningerne. Resten kom fra frivillige bidrag. At få skolen færdiggjort nåede en dramatisk kulmination, da et sidste øjebliks tab af private midler bragte projektet i fare med et hul i budgettet på 2,5 millioner pund. IFoundation søgte hjælp og vejledning fra det rutinerede Patron Council på Bhaktivedanta Manor, og sammen udviklede de på to dage en strategi til at sikre projektet. Det inkluderede, at Bhaktivedanta Manor påtog sig risikoen for det økonomiske underskud, mens støtte blev samlet ind fra forsamling, hengivne og andre. Dette var typisk for de ofre og udfordringer, som projektets mange hengivne måtte gennemgå.

I 2011 åbnede Krishna Avanti grundskole nummer to i Leicester. Snart åbner der to

skoler mere, en i Redbridge og endnu en i Harrow. At ISKCON er den religiøse partner for Englands første hinduskoler, betyder, at den engelske regering og hindusamfundet anerkender den åndelige vej af tjeneste til Krishna, som ISKCON's hengivne underviser i, som en essentiel og autentisk gren af *vaisnavismen,* den største af flere grundtraditioner, der udgør hinduismen.

Hvad betyder skolens religionsbaserede natur for børnene? Sjælens evige beskæftigelse i tjeneste, der kaldes *sanatana-dharma* på sanskrit, er naturligvis et grundlæggende element i skoledagen. Midt i den nye skolebygning står et tempel, der er bygget ifølge vedisk arkitektur, men nedskaleret til trekvart størrelse for børnenes skyld. Skoledagen begynder med *kirtana*, mens børnene betragter Krishna og Hans bror, Balarama, på alteret. Krishna og Balarama gik i skole sammen for længe siden i Avanti (nutidens Ujjain i Indien). Navnet Krishna Avanti, der kan oversættes som "Krishna i Avanti", har til formål at inspirere til kærlighed til Gud og uddannelse.

Templet er opført i Makrana-marmor, den samme sten, der blev brugt til Taj Mahal. 200 indere i byen Makrana, Rajasthan, udhuggede marmoret, før det blev sendt til Edgware.

Templets centrale placering i skolen gav store udfordringer under opførelsen. Forsinkelser i Indien og en mangel på kvalificerede stenhuggere i England blev et logistisk mareridt. IFoundation ville ansætte stenhuggere fra Indien, men for at få arbejdsvisum skulle de bestå en prøve i engelsk. IFoundation betalte ti af dem til at lære engelsk på fuld tid i forventning om, at nogle af dem ville bestå. Men de dumpede alle. Til alt held fandt iFoundation til sidst frem til nogle engelske stenhuggere, og problemet var løst.

Det åndelige element i Krishna Avanti

Spiritualitet er til stede i ikke kun den fælles tilbedelse i Krishna Avanti. Det er vævet ind i det nationale pensum, som skolen underviser i, og påvirker meget mere end bare religionsundervisningen. Rasamandala Dasa, forfatter til bogen *The Heart of Hinduism*, der bruges i religionsundervisningen i Englands skoler, hjalp med at styrke Krishna-Avantis læseplan med ting, som *vaisnavismen* kunne bidrage med, såsom dens udviklede ideer om åbenhed og lighed blandt alle levende væsener og dens vægt på interaktive og erfaringsbaserede tilgange til undervisning. At lære børn spiritualitet tilfører undervisning og karakterdannelse en følelse af et ophøjet formål. Selv om nutidens skoler har værdiundervisning på skemaet, lægger skolerne alligevel mere vægt på karriere og verdslige muligheder, og det går ud over eleverne. Krishna Avantis lærere forstår på den anden side, at når børn får en uddannelse, der er gennemsyret af åndelige værdier, bliver de det, som Srila Prabhupada beskriver som de bedste borgere: renlige, ærlige, lovlydige, loyale, sunde og flittige.

I sin evaluering af den første Krishna Avanti-skole udtalte *The Office for Standards in Education, Children's Services and Skills*: "Elevernes glæde ved at gå i skole er meget tydelig og demonstreres af deres faste opmøde, punktlighed, førsteklasses opførsel og følelse af formål. De leger og arbejder i fuldstændig samdrægtighed og reagerer entusiastisk over for deres lærere. Elevernes åndelige, moralske, sociale og kulturelle udvikling er enestående."

Yoga-øvelser, sanskritklasser og lektioner i musik, dans og drama med indiske og vestlige stilarter og instrumenter og rent vegetariske måltider, der ofres til Krishna og Balarama og spises på den traditionelle vediske måde, hvor man sidder med korslagte ben på gulvet i spiselokalet, adskiller også Krishna Avanti fra andre skoler.

Hvordan forholder Krishna Avanti sig til kontroverser mellem videnskab og religion? Bogen *In Good Faith* giver et indblik i "skoler, religion og offentlig støtte" i England. Forfatterne bemærker, at videnskaben somme tider stiller spørgsmål ved undervisning i ideen om Gud og anser den for uvidenskabelig og irre-

levant. I en sådan materialistisk forståelse er alle væsener uden en sjæl og produkter af evolution. Denne opfattelse er i konflikt med *vaisnava*-opfattelsen af, at Gud og sjælen er roden til universets begyndelse. Så ligesom skolerne, der nævnes i *In Good Faith*, giver Krishna Avanti videnskabelig træning fra sit eget perspektiv, forbliver loyal over for skolens religiøse overbevisninger og opmuntrer til kritisk tænkning, når det kommer til videnskabelige spørgsmål.

Når det kommer til faglig kunnen, får eleverne fremragende karakterer. I *The National Curriculums* prøver i naturfag, engelsk og matematik lå hver eneste elev fra Krishna Avanti i aldersgruppen fem til syv år over landsgennemsnittet.

Sanatana-dharma er som sjælens natur en bevidsthed, der åndeliggør mange af skolens aktiviteter. Eleverne lærer vers fra *Bhagavad-gita*, så ord som *karma* og *bhakti* gradvist bliver velkendte og elskede og fylder børnenes fantasi. Herren Krishna udtaler, at sjæle skal være optagede af Ham, give deres kærlighed til Ham, ofre for Ham og handle af respekt for Ham, og lover, at på denne måde vil de komme til Ham, siden de er meget elskede af Ham.

I kommentaren til sin oversættelse af *Bhagavad-gita* skriver Graham Schweig (Garuda Dasa), at det endelige mål for sjæle er at opnå en tilstand, hvor man giver hele sit hjerte i uafbrudt, ubetinget kærlighed i respons til Guds længsel efter at elske os. Krishna erklærer Sin inderlige længsel som *isto 'si me drdham iti*: "Du er så meget elsket af Mig!" (*Bg.*18.64) Gud opsøger menneskeheden og elsker lidenskabeligt Sine sjæle.

En dyb åndelig bevidsthed og opmærksomhed er den egentlige grund til, at Krishna Avanti inkluderer traditionelle ritualer, sanskritklasser og almene fag, der er indgydt med *bhaktiens* vision, sjælens kærlighedstjeneste til Krishna.

Fokus på opmærksomhed

Rupesh (Rupesvara Gauranga Dasa), en hengiven, der blev inspireret af skolens åndelige etos til at undervise der, tog 30 elever med til computerrummet for at finde billeder af Krishna og skrive sætninger om, hvad Krishna har på. Senere forklarede han dem, hvorfor de skal lytte og være opmærksomme. Opfordringen til børnene om at være opmærksomme høres i alle skoler, men i Krishna Avanti kan det siges, at der er et bevidst åndeligt motiv bag. Opfordringen til at "være opmærksom" nedkalder almindeligvis mere tanker om pligtopfyldende og modvillig lydighed end om inspireret motivation. Normalt er det en streng formaning til eleverne om igen at koncentrere sig om en foranliggende opgave, der kræves for at kunne bestå.

Men i en højere forstand sætter opmærksomhed børn i stand til at modtage det, der ligger uden for dem selv og er transcendentalt for dem. Dette er ikke et helt nyt begreb i Vesten. Uddannelsesfilosoffen og aktivisten

Simone Weil skrev: ”Det eneste seriøse mål med skolearbejde er at træne opmærksomheden.” Hun underviste i skoler i 1930erne, og i hendes bog *Waiting for God* er der et essay med titlen ”Reflections on the Right Use of School Studies with a View to the Love of God.” *Bhagavad-gita* havde stor indflydelse på hende og inspirerede hende tilmed til at lære sanskrit. I sin bog uddyber hun sammenhængen mellem opmærksomhed og uddannelse. Alle skolefag bør, hævder hun, rettes imod evnen til at være opmærksom, for det fører til åndelig vækst og dialog.

Den højeste form for opmærksomhed er at fokusere på Gud og derved fremelske en hellig længsel efter Ham. Så længe man er således koncentreret, bereder man sig selv på at acceptere tjeneste til Gud sammen med et etisk ansvar over for Hans skabninger. Mere værdifuldt end en egoistisk stræben efter prestige og besiddelser er at lære at være ydmyg, medfølende og forstående. Disse kvaliteter kan realiseres gennem hengivenhed og blive til en åndelig vej, der overskrider begrænsningerne i egoistisk at tænke: ”Jeg er denne krop.”

Krishna Avanti tager indsigten fra Vestens uddannelsesfilosoffer til dens højeste konklusion ved at træne børnene til at være opmærksomme på og tjene Gud og åbne dem over for nåde og kilden til en højere intelligens. Opmærksomhed er ikke blot en koncentrationsdisciplin for at få en foranliggende opgave overstået, men ”om at rette alt, som er i sjælens magt, imod Gud,” som Weil skrev det.

Srila Prabhupada udtrykte en tilsvarende ide i et brev: ”En overgiven hengiven ser, at alting er en del af Krishnas plan, og hvad end der er meningen, der skal være, det gør jeg. Lad mig gøre det med min fulde opmærksomhed viet til hver eneste detalje. Lad mig blive absorberet i en sådan tjeneste, ligegyldigt hvad den er. Lad alle andre hensyn blive glemt og mit eneste ønske være at gøre den bedste ting alene for at glæde Krishna. Det er det avancerede forståelsesstadie i hengiven tjeneste.”

En af Englands grønneste skoler

Et af de nyskabende aspekter ved skolen i Harrow er bygningens og skolearealernes økologiske harmoni. Skolen blev tegnet af arkitektfirmaet Cottrell & Vermeulen og var i flere år den grønneste skole i England. Rancora Dasa, en ældre engelsk hengiven, var skolens konsulent i arkitektur og bæredygtighed. Krishna Avanti blev kåret af *The Telegraph* som en de ti bedste bygninger i 2010 og til årets bygning af *Harrow Heritage Trust* samme år.

I modsætning til de fleste skoler i England genanvender Krishna Avanti regnvandet. Den pumper også vand 65 meter ned i undergrunden for at opvarme og cirkulere det i skolens gulvvarme, hvilket giver en 70 procents besparelse på varmeregningen. Skolen har computerstyring af lokalernes belysning, temperatur og luftcirkulation. Hvert eneste klasseværelse er et topmoderne uddannelsesmiljø med en computerinteraktiv tavle. Legearealer tilbyder en vifte af muligheder: indendørs og udendørs, overdækket og åben himmel, hårde og bløde flader.

Som isolering af bygningen er taget tilplantet med sedum, en tykbladet plante med stjerneformede blomster. Løsningen på skolearealets dårlige afvanding var at lede vandet til en dam ved siden af skolen, hvor den tillige gør nytte som et udendørs voksested. Skolegrunden inkluderer også en have med vilde planter, et amfiteater, græsklædte og asfalterede legepladser og blomster- og grønsagshaver til udendørs undervisning.

Naturligvis er der en venteliste for at komme ind på skolen. For hver plads er der fem eller seks børn, hvis forældre vil have dem optaget. Krishna Avanti viser, at *vaisnavisme* er kompleks og har løsninger til den menneskelige situation og det større samfund.

Originalartiklen kan findes her: http://www.backtogodhead.in/the-krishna-avanti-school-by-tattvavit-dasa-and-urmila-devi-dasi/.

I VIRKELIGHEDEN ER DET EVIGT

af Jahnu Dasa

I den menneskelige livsform kan sjælen enten hæve sig eller degradere sig selv. Det falske ego opdager man, når man får øje på den mekanisme, der får os til at tro, vi er mænd eller kvinder, gamle eller unge, smukke eller grimme, hvide eller sorte osv.

Alle disse materielle betegnelser beskriver kun kroppen og dens kultur. De beskriver ikke selvet. Selvet kan beskrives som observanten. Man kan ikke beskrive selvet gennem at beskrive det, der observeres af selvet. At forstå, at der er forskel på observanten og det, der observeres, er det første trin i åndelig erkendelse. Det første trin i åndelig viden er med andre ord at forstå, at der er forskel på ånd eller bevidsthed og materien. Bevidstheden (ånd) er observanten, og materien er det, der observeres. Det er derfor, ateister per definition er mindre intelligente. De skelner ikke mellem bevidsthed og materien. De tror, at bevidsthed blot er nogle kemiske vekselvirkninger i hjernen.

Det, der varer ved, dvs. det, der er konstant, er åndeligt, og det, der ikke varer ved, eller med andre ord det, der er midlertidigt, er materielt. Definitionen på virkeligheden er den samme. Det, der varer ved – det konstante – eksisterer, og det, der ikke varer ved – det midlertidige – eksisterer ikke. Materien eksisterer givetvis, men fra en evig synsvinkel har dens evige omskiftelighed ingen relevans. Man kan faktisk godt sige, at for en totalt åndeligt oplyst person eksisterer den materielle verden ikke. Han eller hun ser

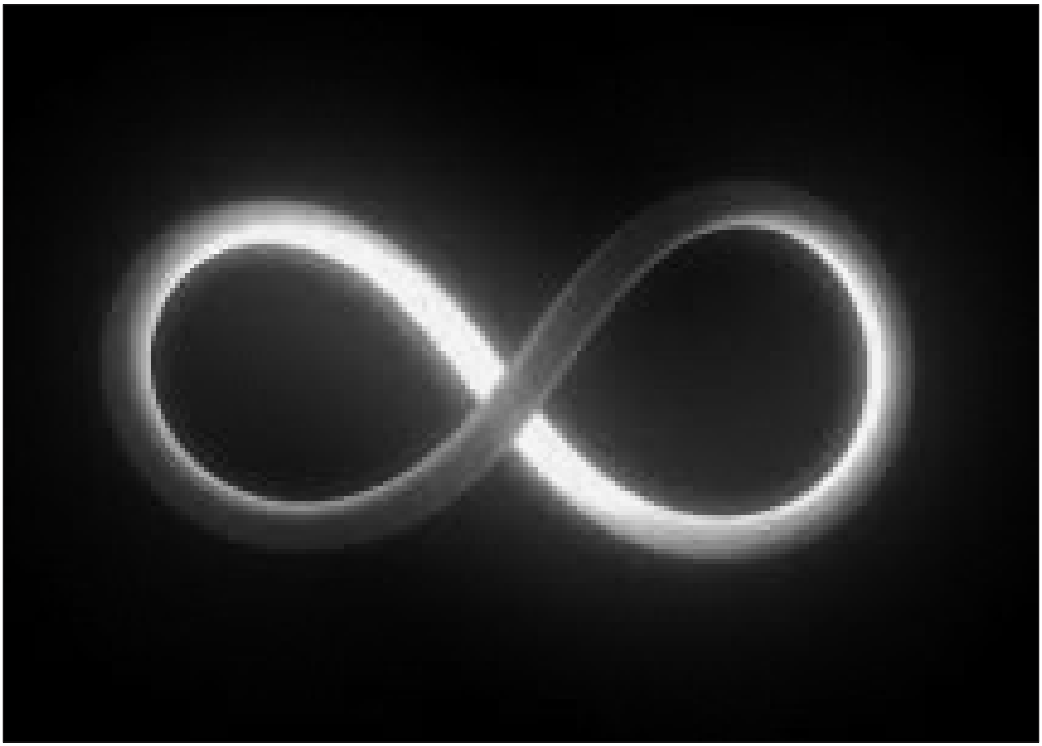

kun Krishna og Hans energi udbredt overalt.

Krishna siger:

”De, der er seere af sandheden, har konkluderet, at det ikke-eksisterende (den materielle krop) ingen varighed udviser, og at det eksisterende (sjælen) er evigt uden forandring. Dette er de kommet frem til ved at have studeret begges natur.”

Man kan så indvende, at selv om noget er midlertidigt, må det dog stadig eksistere. En hammer eller et hus er givetvis midlertidige, men hammeren gør ikke desto mindre ondt, når den lander på vores tommelfinger. Hvordan kan Krishna da hævde, at kun det varige eksisterer, og at det midlertidige ikke eksisterer? Hvordan giver det mening, når Krishna hævder, at for eksempel et hus eller et træ ikke eksisterer?

Svaret er, at det selvfølgeligt skal ses ud fra en evighedssynsvinkel. Krishna er evig. Han eksisterer i et eneste ekspanderende nu. Et hus eller en hammer er kun kortvarige, flygtige glimt på det evige plan. Ja, det er som om, de slet ikke fandt sted.

Det svarer lidt til den myre, der kravler rundt ude på græsplænen. Spørg dig selv, hvor virkeligt er den myres liv for dig? For myren selv er det yderst vigtigt, hvad den går og laver, men hvad os angår, gør det ingen forskel, om myren eksisterer eller ej.

Brahma er det først skabte levende væsen i universet. Han er skaberguden. Han er den, der har formet materien til verden, som vi kender den. Han lever i ufattelig lang tid. Hans livslængde er beregnet til 311 billioner år, hvilket svarer til universets livslængde. Lad os sige, at jeg fødes, vokser op og bygger et hus. Hvor lang tid varer det? 30 år måske. Hvor lang tid er 30 år ud af 311 billioner år? Hvor ubetydelig en hændelse vil det være i Brahmas liv? Et ubetydeligt øjeblik, et fragment af et sekund, nærmest som om det aldrig var sket.

Og Brahma er blot en almindelig *jiva*, dvs. en individuel sjæl ligesom dig og mig. Selv han er underlagt illusion. Hans ultramega livslængde er blot et glimt i sjælens evige eksistens, et glimt i evigheden. Når vi tynder Brahmas livslængde på 311 billioner år ud i evigheden, eksisterer den faktisk ikke for slet ikke at tale om de 60, 80 eller 100 år, vi eksisterer på denne planet. Set fra en evighedssynsvinkel eksisterede huset ikke som andet end en kortvarig forandring i materien. På det evige plan har hændelsen ingen konsekvens. Den kunne lige så godt aldrig være sket. Ligegyldigt hvor stort et tidsrum man tager ud af evigheden, er det stadig så godt som ingenting.

De tre begreber – virkelighed, bevidsthed og viden – defineres således i den vediske version i deres forhold til tiden. Virkelighed er konstant i tiden, og illusion forsvinder i tiden. Derfor er kun en eksistens i de åndelige dimensioner at anse for virkelig.

Vores materielle eksistens er uvirkelig på samme måde, som en drøm er uvirkelig. I en drøm oplever vi hele registret af følelser, som vi gør i det såkaldte virkelige liv. Hvornår ved vi, at den frygt eller glæde, vi oplever i en drøm, er uvirkelig? Når vi vågner op.

Læg mærke til, at livet i en materiel krop er præcis lige sådan. Den ekstatiske sex, vi havde for en uge siden, har vi ingen gavn af nu. Det er et minde blot, nøjagtigt som en drøm. Ja, hvad vi lavede for en uge siden, kunne lige så godt have været en drøm. Derfor har kun det evige substans i virkeligheden. Det midlertidige er usubstantielt. Det er derfor, sjælen aldrig kan blive lykkelig i den materielle verden i en materiel krop, ligegyldigt hvor meget sansetilfredsstillelse den nyder.

Kun ved at vende tilbage til sin evige tilstand sammen med Krishna kan sjælen erfare sand lykke.

Krishna siger:

”O lærde Uddhava, de, der fæstner deres bevidsthed på Mig, idet de opgiver alle materielle ønsker, deler sammen med Mig en glæde, som umuligt kan opleves af dem, der er involveret i sansetilfredsstillelse.” (*SB*. 11.14.12)

SANG AF HARE KRISHNA OG JAPA-MEDITATION

KRISHNA-BEVIDST HJEMME HOS SIG SELV, 4

af Lalitanatha Dasa

Dette afsnit om at være Krishna-bevidst hjemme hos sig selv forklarer meditation på Hare Krishna-mantraet.

Hengiven tjeneste til Krishna, sådan som Caitanya Mahaprabhu og Srila Prabhupada gav den, er bygget op omkring Hare Krishna-*mantraet*:

Hare Krishna, Hare Krishna,
Krishna Krishna, Hare Hare,
Hare Rama, Hare Rama,
Rama Rama, Hare Hare

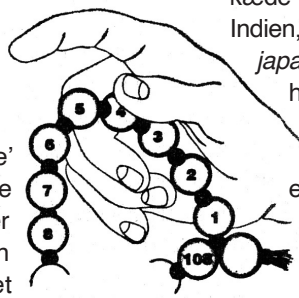

'Chantning' eller at 'chante' er den fordanskede gengivelse af det engelske 'chant'. Det er en klodset oversættelse, men da det er svært at finde et dækkende dansk ord, har ordene chante og chantning bidt sig fast. Nogle gange bruger vi sikkert mere korrekt 'recitation', 'fremsigelse' eller 'sang'. Men lad os for nemheds skyld bruge chantning her.

Chantning bruges bredt om enhver sang eller fremsigelse af Hare Krishna-*mantraet*. Der er populært to former for chantning, nemlig sang af Hare Krishna til ledsagelse af musikinstrumenter og den systematiske meditation på Hare Krishna-*mantraet*, hvor man tæller på en kæde, hvor mange gange man fremsiger *mantraet*. Da kæden kaldes en *japa*-kæde, kaldes det også *japa*-meditation.

Ifølge Caitanya Mahaprabhu er der ingen faste regler for chantning af Hare Krishna-*mantraet*. Det kan gøres hvor som helst og når som helst. Men når vi taler om *japa*-meditation, praktiserer vi en bestemt teknik, der gør det nemmere at gøre chantning til en naturlig rutine i vort liv.

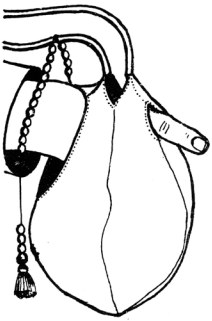

Man tæller det antal *mantraer,* man chanter, med en kæde, en *japa-mala.* Kæderne er oftest lavet af *tulasi*-træ eller *neem*-træ. En sådan kæde kan købes i en af vore butikker eller i Indien, eller man kan selv lave en kæde. En *japa-mala* består af 108 perler plus en ekstra, hovedperlen.

Teknikken er således: Kæden holdes i højre hånd, uden at den rører ved gulvet eller ens ben og lavere dele af kroppen. Læg den på langfingeren (ikke pegefingeren) og hold den fast med tomlen. Hold i hovedperlen og sig *panca-tattva mantraet: jaya sri krishna caitanya prabhu nityananda sri-advaita gadadhara srivasadi-gaura-bhakta-vrinda*. Træk en af perlerne ved siden af hovedperlen imod dig og sig hele Hare Krishna-*mantraet.* Træk den næste perle imod dig og sig igen *mantraet*, gå så til den næste perle osv. Når du er nået hele vejen rundt til den sidste perle før hovedperlen, har du chantet en runde. Hold igen i hovedperlen, sig *panca-tattva mantraet* på ny og start så en ny runde ved at vende kæden rundt og gå modsatte vej af før (man går aldrig 'hen over' hovedperlen).

Sig *mantraet* så højt, at det kan høres i hvert fald af en, der sidder lige ved siden af dig. Lad ikke tankerne vandre under chantningen. Det sidste er dog tit svært for ikke at sige umuligt. Det er nærmest som et tovtrækkeri med sindet. Det skal du ikke lade dig slå ud af. Dette tovtrækkeri er i sig selv rensende og gør dig gradvist mentalt stærkere.

Undgå dårlige vaner som forkert eller manglende ud-

tale, at gøre andre ting samtidigt med chantningen, springe perler over osv. Husk, at Krishna er ikke-forskellig fra Sit navn. Man er altså sammen med Krishna, så snart man siger Hans navn.

16 runder på kæden hver dag er det antal, Srila Prabhupada har anbefalet generelt og specielt forlangt for indviede disciple. Er det for meget, kan man også chante mindre: tolv, ti, otte, fire, to eller en runde om dagen. Det anbefales dog, at man aldrig reducerer det antal, man lover sig selv som minimum at chante hver dag. Sætter man sig for at chante mindst fire runder hver dag, bør man ikke gå ned til tre eller to. Start med noget, du ved, du kan gøre.

De fleste chanter en runde på 6-8 minutter, men i begyndelsen kan det tage længere. Kvalitet er vigtigere end at chante hurtigt. Koncentrer dig i begyndelsen om at chante klart og lytte ordentligt. Øvelse gør mester.

Man kan chante siddende (mange finder, at det er den bedste måde at koncentrere sig på), men man kan også stå, gå frem og tilbage eller chante på en spadseretur. Det naturlige tidspunkt at chante runder på er tidligt om morgenen, men alle tidspunkter er velegnede. Almindeligvis chanter hengivne efter at have sunget foran alteret om morgenen. Har man svært ved at få tid til alle runderne på det tidspunkt, kan man gøre, som Srila Prabhupada gjorde, da han levede som en travl familiemand. Han chantede fire runder om morgenen, før han spiste, fire før frokost, fire før aftensmad og fire, før han gik i seng. Han havde taget et løfte om, at han ikke ville spise til de respektive måltider, før han havde chantet, så på den måde fik han det altid gjort.

Japa-malaen kan hænge rundt om halsen, men det bedste er at have den i særlig stofpose, der er lavet til formålet, så kæden ikke bliver snavset. *Japa*-posen har et hul, som pegefingeren stikker ud igennem (se tegning) og også en strop, så den kan hænge rundt om halsen. Man kan derved have sin kæde med sig overalt og chante, når der er tid til overs. Undgå dog at tage kæden med på toilettet eller andre urene steder.

Kirtana

Kirtana hedder det, når man synger Hare Krishna-*mantraet*, enten til ledsagelse af musikinstrumenter som *karatalaer* (håndbækkener) og *mrdanga* (en traditionel tohovedet tromme), eller imens man klapper rytmen med hænderne. *Kirtana* er en integreret del af enhver Hare Krishna-hengivens liv. Hele Caitanya Mahaprabhus tradition er bygget op omkring *kirtana,* hvor man på en dejlig og utvungen måde bliver absorberet i Krishnas hellige navne, specielt når man samtidigt danser til.

Kirtana er en fortræffelig meditation for os moderne rastløse mennesker, som har svært ved at sidde stille i lang tid til mere traditionel meditation. Derfor bør man selv have *kirtana* eller deltage i andres *kirtana* jævnligt eller dagligt. Det er naturligt at have *kirtana* foran sit alter, gerne som det første man gør om morgenen, eventuelt sammen med *arati*. I ISKCON's templer er der et fast program med Hare Krishna-*kirtana* og sang af andre *vaisnava*-sange fra tidligt om morgenen. Det er godt at lære sig, hvordan dette program foregår, og følge det hjemme hos sig selv i det omfang, det er muligt.

En tredje slags chantning kaldes *harinama-sankirtana.* Det er egentlig også *kirtana,* men refererer specielt til, at man gør det sammen med andre hengivne i offentlige sammenhænge, f.eks. på gader og torve. Til at begynde med vægrer mange sig ved at gøre det, og ingen bør tvinges til det, hvis de ikke vil. Men det er et faktum, at dette er den dejligste form for *kirtana,* hvor man oplever en lykke og tilstedeværelse af Krishna som i ingen anden *kirtana.* Man glemmer hurtigt eller bliver hurtigt ligeglad med, at andre folk ser på, og nyder at være glad og gøre andre glade med *kirtana* i gaden. Caitanya Mahaprabhu startede Sin bevægelse som *harinama-sankirtana*-bevægelsen og spredte den over hele Indien, ligesom det var sådan, Srila Prabhupada lancerede Hare Krishna på i Vesten. Sikkert er det, at *harinama-sankirtana* både er en meget effektiv måde at lade andre stifte bekendtskab med Hare Krishna-*mantraet* på og selv få nogle dybe oplevelser med sang af Hare Krishna.

TRANSCENDENTAL PSYKOLOGI, 8

MODERNITETENS PERSONLIGHEDSTYPER,3

af Suhotra Swami

Imens tidligere afsnit af Transcendental psykologi var studier over nogle af emnerne i bogen Vedanta Psychology af Suhotra Swami, er disse afsnit en direkte oversættelse af bogens afsluttende kapitel, The Modes of Modernity. Her bringes det tredje afsnit om det moderne menneskes personlighed.

Rousseaus ide om et nyt samfund er baseret på en fantasifortælling om menneskets fortid, hvor livet virkeligt var ”naturligt”. Den fortid har meget lidt til fælles med det, vi faktisk kender til menneskets historie. Det er meget sigende, at Rousseau som forfatter til den umådeligt indflydelsesrige *Discours sur l’origine et les fondements de l’inégalité parmi les hommes* (på dansk: Om Oprindelsen til Uligheden blandt Menneskene, og dens Grundstøtter) i et af de indledende afsnit fortæller sine læsere, at hans ”undersøgelser” af fortiden ”ikke bør opfattes som historiske sandheder, men kun som hypotetiske og betingede ræsonnementer.”

Som en indrømmelse af, at menneskehedens virkelige fortid ikke støtter hans antagelser om menneskets natur, skriver han: ”Lad os derfor begynde med at tilsidesætte alle kendsgerninger, for de har ingen forbindelse til spørgsmålet.” Rousseaus læsere opfordres til at ændre deres syn på mennesket og samfundet i lyset af hans forestillede udlægning af fortiden, en udlægning, der ikke tager hensyn til krav om historisk nøjagtighed. Ubehagelige menneskeligt erfarede kendsgerninger får ikke lov til at blande sig i de fortryllende fremtidsmuligheder. Han digter frit en beretning om verden udenfor ud fra sine egne indre frustrationer og er overbevist om, at han har enhver ret til at lade alt farve af sit personlige synspunkt.

Rousseaus dybe fremmedgørelse over for det eksisterende samfund gennemtrænger alle hans skriverier. Allerede i det første kapitel går han til angreb på den ”modbydelige og bedrageriske ensretning”, der fordømmer mennesket til ”bestandig ufrihed”. Overalt undertrykker samfundet det naturlige. ”Uden ophør stiller høfligheden sine krav, og sømmeligheden udsteder sine ordrer. Hele tiden skal man følge almindelige sædvaner og aldrig sit eget lys.” Sådanne kommentarer er med formuleringen i *The Reveries of the Solitary Walker* ikke til at skelne fra Rousseaus egen allestedsnærværende selvbiografiske tema: ”Jeg har aldrig helt passet ind i det sociale liv, hvor der ikke er andet end kedsommelige opgaver og forpligtelser.”

Lykke er kun mulig, hvis individet kan frigøre sig fra sine bånd. Han skriver om en kort periode i sin ungdom, hvor han oplevede lykke: ”Jeg var fuldstændigt fri eller endnu bedre end fri, for jeg var kun underlagt mine egne følelser og gjorde kun det, jeg havde lyst til at gøre.” Han husker med fryd, ”da jeg var mig selv, helt og aldeles mig selv, udelt og uden hæmninger, og hvor jeg kan hævde virkeligt at have levet.” Siden at være ”udelt” og fri for enhver form for bånd er udelukket i den handlingens verden, som mennesket kender til, har Rousseau konstrueret den skarpest mulige kontrast mellem lykken og det, der nu eksisterer.

Rousseaus ideelle samfund bygger på fortællingen om den ædle vilde, det førciviliserede menneske, sådan som det var ifølge hans egen fantasi.

Det nye samfund, som Rousseau drømmer om, vil ikke få sin sammenhængskraft fra borgernes vanskelige og langtrukne moralske kamp og selvdisciplin. Den ide tilhører ifølge ham en urgammel, men misforstået forestilling om menneskets natur. Den politiske orden, som Rousseau forestiller sig, vil flyde spontant fra menneskets sande natur, så snart samfundet

er blevet renset for traditionelle strukturer og genopført på grundlag af lighed. Først skal den "uhæmmede" natur befries, og derefter vil den forme samfundet, ligesom den engang formede den lykkelige, men primitive tilstand i naturen. Den vil give folket et fælles formål, "en generel vilje". Ægte folkestyre er uforenelig med nogen form for lovgivning og forfatning. Ligesom naturens spontane kraft kan den generelle vilje kun manifestere sig selv under uhæmmet frihed.

Modernitet som dagdrøm og mareridt

"En interessant galning." Efter at have læst om Rousseau og hans ideer er det forbløffende, hvordan sådan en sindsforvirret person kan have haft den indvirkning, han har haft. Den barnlige dualisme af fantasi og frustration, som han for næsten tre århundreder siden gav udtryk for, dukker op i vores moderne verden igen og igen. Professor Ryns skildring af den sovjetiske kommunisme i lyset af Rousseaus arv er særdeles lærerig.

I vores eget århundrede har kommunismen inspireret sine tilhængere med drømmen om et klasseløst og statsløst samfund, hvor mennesker omsider vil udvikle det fulde omfang af deres potentiel i fuldkommen frihed. Sliddet og slæbet med kedeligt, mekanisk rutinearbejde vil være slut. Denne fantastiske fremtid står desværre i skarp kontrast til en mørk, deprimerende nutid: hele tiden værre og værre udnyttelse, grådighed, grusom konkurrence, elendighed og fremmedgjorthed. Så afskyeligt er det kapitalistiske samfund, at revolution er uundgåelig.

I marxismen er de sammensvorne mod befrielsen produktionsmidlernes ejere, borgerskabet. Det siger sig selv, at virkeliggørelsen af drømmen nødvendiggør lidelse. Noget så stort kan ikke fødes uden fødselsveer. Kommunisterne vender sig skånselsløst mod modstanderne. "Hvis man vil have en omelet, er man nødt til at slå nogle æg i stykker," udtalte Lenin. Den paranoia, der er en integreret del af den manisk/depressive dynamik, fører til opdagelsen af fjender ikke blot blandt kapitalisterne. Stalin kommer til at se fjender af folket overalt, selv inden for kommunistpartiet. En uophørlig årvågenhed imod modrevolution sender millioner til Gulag. Som det er typisk for manisk/depressive ideologiske bevægelser tager den inspirerende vision form som en menneskekærlig bekymring for de undertrykte og forkuede, imens den virkelige praksis er en næsten ufattelig umenneskelighed.

Arthur Koestler, der i *The God that Failed* skriver om sin involvering med kommunismen i 1930'erne, sammenligner den med en narkotisk afhængighed. Den narkotiske afhængighed af den sovjetiske myte er lige så hårdnakket og vanskelig at kurere som enhver anden afhængighed. Selv efter den spildte weekend i Utopia er fristelsen stærk til at ville have bare en sidste dråbe, selv om den er udvandet og sælges under en anden mærkat.

Koestler kalder de forskellige mærkater "Fred, demokrati, fremskridt eller lignende." Ordforrådet hos dem, der tilbeder den sociale reforms hævngerrige gudinde, er fyldt med ord og udtryk, der har rod i den revolutionære kommunismes pragtdage: "bemyndigelse", "umyndiggørelse", "chauvinisme", "politisk korrekt" osv. (jeg har med vilje valgt disse fire udtryk, som jeg personligt har hørt brugt blandt ISKCON-hengivne). En person, der bruger sådanne udtryk, er ikke nødvendigvis kommunist. Han eller hun efterplaprer sandsynligvis blot, hvad Professor Ryn kalder en "opløftende bekræftelse af menneskets 'rettigheder'." Men den slags tale går ikke til roden af den virkelige årsag til lidelse.

Vestens mennesker har ikke lært meget af denne store samling vidnesbyrd, ikke engang af dette århundredes store menneskeskabte katastrofer inklusive to verdenskrige og udryddelsen af millioner af mennesker – katastrofer, der kan ses at være væsentligt relateret til de her diskuterede moralske forestillinger. For at undgå sådanne katastrofer i fremtiden søger Vestens mennesker til opløftende erklæringer om "menneskerettigheder" og kampagner for "aldrig mere", imens de dybere årsager til umenneskeligheden og lidelsen i det store

hele forbliver uudforskede og tilsidesatte. Denne undladelse af at se disse ubehagelige kendsgerninger i øjnene vidner om en stædig egenrådighed og er et slående bevis på en fantasimoralsk eskapisme inden for Vestens verden. Vores samfund fortsætter med at være stærkt tiltrukket af den mentalitet. Mange anser fortsat folk med ambitiøse og påståede smukke visioner om at genskabe den menneskelige eksistens for moralsk bedre.

Hvad mener Ryn med "moralsk forestilling"? De følgende sætninger fra hans artikel forklarer hans hensigt.

"Hvad der på det dybeste niveau former det typiske moderne menneske og leder selv dets mere filosofiske bestræbelser er en ny måde at forestille sig verden på. Når man skal forstå teoretiske formuleringer, er det altid vigtigt at undersøge deres forestillingsgrundlag. Af særlig interesse i foreliggende sammenhæng er den kendsgerning, at personlig karakter giver mennesker en bestemt intuitiv forkærlighed. Forvandlingen af forestillingen, der undersøges her, er tæt forbundet med en forvandling af det moralske liv, så vi kan referere til dynamikken under diskussion som moralsk forestilling."

Kalpana: "forestilling" eller "fantasi"

Med andre ord søger den moralforestillende tilbøjelighed efter moralske værdier eller personlig karakter i forestillingens eller fantasiens verden. Måske husker man her, at det præmoderne menneske forstod, at en moralsk proces kørte i baggrunden af dets liv. For eksempel vil den, der ærligt forstår *karma*-loven, opfatte de vanskeligheder, han har for nærværende, som *prarabdha*, det fuldt udsprungne resultat af hans tidligere syndige handlinger. "Mennesket er sin egen lykkes smed," bemærkede Srila Prabhupada ofte.

For det europæiske præmoderne menneske blev menneskelige handlinger vejet efter en objektiv moralsk skala, der er givet i hellige skrifter og af fortidens vise mænd. På samme måde ved en tilhænger af vedisk kultur, at syndige handlinger er afvigelser fra den moralske standard, der bliver givet af *sastra*, *sadhu* og *guru*. Midlet mod vores nuværende lidelse fra fortiden er at følge *sastra*, *sadhu* og *guru* strengt. *Sastra-caksusa*, *sastras* øje, giver os det intellektuelle syn til at analysere problemer og finde løsninger. Når det kognitive sind fungerer i overensstemmelse med dette syn, er resultatet *viveka*, dømmekraft. Sripad Ramanujacarya udtaler, at *viveka* er en af *bhakti-yogaens* store velsignelser til det kognitive sind. Det moderne menneske hælder imidlertid mere til at lade sig lede af "nye ideer", der udklækkes i dets forestillingsverden.

Hidtil har vi på disse sider været meget lidt inde på fantasi eller forestillingsevne, som er en funktion af sindet. I kapitel to, del to, blev *manaso-vrtti* (sindets elleve materielle engagementer) forklaret. En af disse er *abhimana-vrtti*, der er falsk identifikation (*ahankara*) og misopfattelse (Srila Prabhupada oversætter *abhimana* som "misopfattelser" i *Srimad-Bhagavatam* 5.1.15). Et eksempel på misopfattelse er *mayavadi*-filosofi, som Srila Prabhupada gentagne gange hævder har rod i det falske egos opfattelse, ikke i den rene åndelige forståelse. *Sri Caitanya-caritamrta*, *Madhya* 6.134 udtaler, at det er *gauna-vrtti* at fortolke *sastra* på *mayavadi*-måden. Vi kan anse denne *vrtti* (mentale funktion) for at være et aspekt af *abhimana-vrtti*. På samme måde bruger *Madhya* 6.134 udtrykket *gaunartha kalpana* om *mayavada*-misopfattelsen. Ordet *kalpana* betyder "forestilling" eller "fantasi". Derfor er *kalpana* en accepteret kundskabsmetode for *mayavadier*. "*Sadhakanam hitvathaya brahmano rupa-kalpanah*. *Mayavadi*-filosofferne siger, at *kalpana,* "Man kan blot forestille sig en hvilken som helst form."" (Srila Prabhupada i en forelæsning den 9. april 1974 i Bombay)

Som en funktion af *abhimana-vrtti* (beskæftigelsen af sindet i falsk ego) forestiller *mayavadierne* sig, at de selv er Gud og kommer med indbildte betydninger af skrifterne. I det mindste holdes traditionelle indiske *mayavadier* tilbage af sattvisk disciplin, men vestlige spekulanter, der er ekstremt syndige, udvider med rasende fart *nirvisesa*- og *sunyavadi*-ideologierne på alle mulige skadelige måder. (Fortsættes i næste nummer)

HVORFOR ER VI HER?

af Lalitanatha Dasa

Forfatteren Marlene Torm Gertsen arbejder på en bog med titlen: "Hvorfor er vi her?" Bogen indeholder bidrag fra folk fra alle lag i det danske samfund. Hun bad også mig skrive til den.

Før jeg kan svare på, hvorfor vi er her, er jeg nødt til først at diskutere: "Hvem er vi?" Mit svar er, at vi må være sjæle eller bevidste væsener, der er forskellige fra og overlever kroppen. Derved giver spørgsmålet "Hvorfor er vi her?", også mening, for hvordan kan der være nogen mening, hvis vi ikke overlever døden? Jo, vi kan selvfølgelig sige, at så er meningen at nyde så meget vi kan, mens vi lever, men kan det kaldes mening?

At vi er sjæle kan ses af det simple faktum, at selv om kroppen konstant ændrer sig, er jeg altid den samme bevidste mig. Hvis reinkarnation betyder, at den samme 'jeg' er i forskellige kroppe på forskellige tidspunkter, sker reinkarnation for øjnene af os. Jeg var i en barnekrop. Jeg var i en ung mands krop. Nu er jeg i en halvgammel krop. Forskellige kroppe, men den samme mig. Selv inden for dette liv oplever den samme 'jeg' forskellige kroppe. Den logiske slutning er, at jeg må være en evig sjæl, ellers kunne jeg næppe være den samme i forskellige kroppe selv inden for dette liv.

Så hvorfor er vi her i denne verden? Det er der flere måder at få svar på. Jeg kan f.eks. gætte eller spekulere mig frem. Jeg kan også søge svar fra højere kilder såsom hellige skrifter eller store, selvrealiserede sjæle. Jeg tror på den sidste. Hvorfor? Fordi jeg er grundlæggende ufuldkommen og uintelligent, så hvad værdi har mine gætterier? Jeg vil hellere sætte min lid til nogen eller noget, der er klogere end mig.

Og der må være højere væsener, der er klogere end mig. Ja, Gud må nødvendigvis findes. Siden jeg er en sjæl, må der bag alting også være en sjæl, som alting kommer fra. Hvordan skulle jeg ellers kunne være en sjæl, hvis mit ophav ikke var en sjæl? Så hvis jeg kan få viden fra denne højeste sjæl, Gud, der må eksistere bag rum og tid, må det være den bedste og mest perfekte viden. Gud må være uendeligt kærlig, for hvordan skulle Gud som den totale helhed have andet end kærlighed til alt, der er ikke andet dele af Ham. Derfor er det også nærliggende, at Han må have givet os nødvendig viden om livets mysterier igennem forskellige kilder. Her har jeg konkluderet, at hellige skrifter, der har stået tidens prøve, må være den mest pålidelige kilde. Mere præcist betyder det i mit tilfælde de vediske tekster såsom *Bhagavad-gita*.

Ifølge dem er livets mysterium enkelt. Vi er evige sjæle, der egentlig hører til i en højere åndelig sfære, hvor vores natur er at leve i et frit, tjenende kærlighedsforhold til Gud. Og netop fordi dette forhold er frit, kan vi også bryde det, hvilke nogle af os har valgt at gøre. For os har Gud skabt en verden, hvor vi kan glemme Ham eller tro, at Han ikke findes, eller at vi ikke har noget med Ham at gøre. Samtidigt giver han os den menneskelige livsform, hvor vi med vores højere intelligens og bevidsthed har mulighed for at genetablere vores forhold til Ham. Gør vi det, vender vi tilbage til Ham i den højere verden.

Så hvorfor er vi her? I lyset af ovenstående vil jeg give tre korte svar på dette.

1: Vi eksisterer for at forøge Guds lykke ved at eksistere i et evigt kærlighedsforhold til Ham.

2: Vi er her i denne verden, fordi vi ønsker at glemme Gud.

3: Vi har fået denne menneskeform, fordi Gud ønsker at give os chancen for at genetablere vores forhold til Ham og vende tilbage til Ham efter dette liv.

EN KURVFULD VAND

En gammel bonde boede på en gård i bjergene sammen med sit lille barnebarn. Hver morgen stod han tidligt op og sad ved køkkenbordet og læste *Bhagavad-gita*. Hans barnebarn ville være ligesom sin bedstefader, så han forsøgte at efterligne ham så godt, han kunne.

En dag spurgte drengen: ”Bedstefader, jeg forsøger at læse *Bhagavad-gita*, ligesom du gør det, men jeg forstår ikke det meste af den, og det, jeg forstår, glemmer jeg lige så snart, jeg lukker bogen. Hvad gavn har jeg af at læse *Bhagavad-gita*?”

Bedstefaderen, der var ved at lægge kul på ilden, vendte sig stille rundt og sagde: ”Tag denne kulkurv med ned til floden og kom tilbage til mig med en kurvfuld vand.”

Drengen gjorde, som han fik besked på, men vandet lød ud af kurven, før han kunne nå hjem med den.

Bedstefaderen lo og sagde: ”Du er nødt til at være lidt hurtigere næste gang,” og han sendte drengen tilbage til floden for at prøve igen. Denne gang løb drengen hurtigere, men kurven var alligevel tom, før han nåede hjem. Forpustet fortalte han sin bedstefader, at det var umuligt at bære vand i en kurv, og han gik hen for at hente en spand. Men den gamle mand sagde: ”Jeg vil ikke have en spand vand. Jeg vil have en kurvfuld vand. Du forsøger ikke godt nok.” Han gik ud af døren for at se drengen forsøge en tredje gang.

På dette tidspunkt vidste drengen, at han forsøgte at gøre det umulige, så han besluttede sig for at vise sin bedstefader, at selv om han løb så hurtigt, som han kunne, ville vandet lække ud, før han kunne være tilbage til huset.

Drengen dyppede kurven ned i floden og løb bagefter så stærkt, han kunne. Da han kom hen til sin bedstefader, var kurven tom. Han gispede: ”Se, bedstefader, det kan være lige meget!”

”Så du synes, at det er lige meget?” spurgte den gamle mand. ”Prøv at se på kurven.” Drengen kiggede og lagde for første gang mærke til, at kurven var fri for alle kulpletterne og nu ren både indvendigt og udenpå.

”Min dreng, det er, hvad der sker, når du læser *Bhagavad-gita*. Måske forstår eller husker du ikke alting, du læser, men ordene vil ændre dig i både det indre og det ydre. Det er sådan, Krishna virker i vores liv.”

Fortalt af Sacinandana Swami.

HERREN KRISHNAS KØKKEN

TRE OPSKRIFTER

af Visakha Devi Dasi

I dette nummer bringes tre opskrifter fra Adi-rajas kogebog, The Hare Krishna Book of Vegetarian Cooking. Samosaer, alu-patraer og kacaurier bringer altid glæde, når de serveres.

Samosaer

Tilberedelsestid: 1 time og 15 minutter
Giver 4–6 portioner

½ kg hvidt mel med ¼ tsk. salt
110 g smeltet smør eller ghee
1,25 dl koldt vand
2-3 mellemstore kartofler
1 lille blomkål i små buketter
200 g friske eller frosne ærter
4 spsk. ghee eller vegetabilsk olie
1 tsk. spidskommenfrø
½ tsk. bukkehornsfrø
½ tsk. friskrevet ingefær
½ tsk. stødt koriander
½ tsk. hing
½ tsk. stødt kanel
2 tsk. salt
¼ tsk. sort peber
ghee eller vegetabilsk olie til friturestegning

1. Kom hvidt mel og salt i en skål og hæld langsomt smeltet smør eller ghee i. Gnub smørret eller ghee'en ind i melet med fingerspidserne, indtil blandingen ligner grove brødkrummer. Bland nu langsomt vandet i og saml melet til at lave en dej. Ælt kraftigt i fem minutter, indtil dejen er glat og blød og ikke hænger fast i fingrene. Saml dejen til en bold, stænk nogle dråber vand på og dæk den med et fugtigt klæde.

2. Skræl/rengør kartoflerne og skær dem i små terninger. Riv enten blomkålen igennem de største huller på et rivejern eller skær den i terninger ligesom kartoflerne. Kog kartofler og blomkål hver for sig i saltet vand, indtil de er bløde. Hæld vandet fra.

3. Sæt en stor stegepande over middelvarme og steg spidskommenfrø og bukkehornsfrø i 2 spsk. ghee eller olie. Når frøene begynder at blive mørke, tilsættes den revne ingefær og pulverkrydderierne, der steges i nogle sekunder. Tilsæt nu kartoffelterningerne. Steg under omrøring i 3-4 minutter. Tilsæt derefter blomkålen. Steg under omrøring i 3-4 minutter mere. Tilsæt ærterne og 2 spsk. vand, dæk panden til og kog i omkring fem minutter, indtil grønsagerne er bløde (pas på, at de ikke brænder på). Tilsæt salt og sort peber og hæld derefter pandens indhold ud på en ren overflade til afkøling.

4. Strø mel ud på overfladen, hvor du skal rulle dejen. Lav ti kugler af dejen, rul hver kugle ud til en flad pandekage med en diameter på 15 centimeter og skær hver pandekage i to halve. Tag hver halve pandekage og fugt dens lige side fra midten til den ene ende. Før de to ender på den lige side sammen og fold den halve pandekage sammen til et lille kræmmerhus. Pres den tørre side fast mod den fugtede side for at forsegle kræmmerhuset. Fyld kræmmerhuset to-tredjedele med fyld. Luk derefter åbningen foroven ved at knibe og folde de to sider sammen til en plisseret top.

5. Varm ghee'en eller olien i et dybt stegemedium over middelvarme. Steg nogle få samosaer ad gangen (så mange, som dækker overfladen i ét lag). Steg dem i 10-15 minutter og vend dem ofte, indtil de er gyldenbrune. Tag dem op af ghee'en til afdrypning og til at blive ofret til Krishna.

Stegte krydrede kartoffelhvirvler

(*alu patra*)
Tilberedelses- og kogetid: 40 minutter
Giver 4-6 portioner

4 mellemstore kartofler
2 spsk. revet kokosnød

2 tsk. sesamfrø
2 tsk. brunt sukker
2 tsk. revet frisk ingefær
2 friske grønne chilier, hakket
1 spsk. hakkede friske korianderblade
2 tsk. garam masala
1 tsk. salt
3 spsk. citronsaft
200 g hvidt mel
½ tsk. gurkemeje
¼ tsk. cayennepeber
2 tsk. smeltet ghee
1,15 dl vand
ghee eller vegetabilsk olie til friturestegning

1. Kog kartoflerne, indtil de er bløde. Skyl dem derefter under koldt vand og pil dem. Mos dem med en gaffel ned i en skål med den revne kokos og de næste otte ingredienser. Spred derefter blandingen ud over en overflade til afkøling.

2. Bland mel, gurkemeje og cayennepeber i en stor skål. Gnub den smeltede ghee ind i melet, tilsæt derefter vandet langsomt, imens du blander med din hånd, indtil du har en dej. Overfør dejen til et bord, hvor du kan ælte den, indtil den er blød og elastisk.

3. Spred rigeligt mel ud på overfladen, hvor du skal rulle dejen, og rul derefter hele dejen ud i en rektangulær firkant på ca. 0,3 cm's tykkelse. Fordel kartoffelblandingen jævnt ud over hele firkanten. Kom mel på fingrene og rul derefter dejen med kartoffelblandingen sammen til en kompakt rulle. Brug en skarp savtakket kniv til at skære rullen i skiver på 1,25 cm's tykkelse. Klap og form skiverne, så de holder deres form. Læg dem på et fad.

4. Opvarm ghee'en eller olien i en lavbundet gryde. Ghee'en er varm nok, når et lille stykke dej med det samme stiger til overfladen og begynder at syde. Kom en håndfuld skiver eller flere i ghee'en. Steg dem i 3-5 minutter og vend dem jævnligt, indtil de er gyldenbrune, hvorefter de kan ofres til Krishna.

Urad-dal kacaurier

Iblødsætningstid: natten over
Tilberedelses- og kogetid: 1 time
Giver 4-6 portioner

400 g hvidt mel
60 g smør eller ghee
1 tsk. salt
1,25 dl vand
200 g urad-dal, vasket og sat i blød natten over
1 spsk. ghee
½ tsk. spidskommenfrø
½ tsk. stødte anisfrø
½ tsk. stødt spidskommen
½ tsk. friskrevet ingefær
1 tsk. gurkemeje
¼ tsk. hing
1 tsk. hakket friske korianderblade
2 spsk. citronsaft
1 tsk. salt

1. Kom mel og salt i en stor skål. Bland smør eller ghee i blandingen med dine fingerspidser. Tilsæt langsomt koldt vand og lav en blød, men ikke våd dej. Ælt dejen kraftigt i fem minutter. Dæk den derefter til med et fugtigt klæde og stil den til side.

2. Hæld vandet fra dal'en og blend den i en elektrisk blender eller foodprocessor med lige netop nok vand til at lave en lind pasta. Opvarm en spsk. ghee i en lille stegepande og steg spidskommenfrøene, indtil de er brune (omkring 30 sekunder). Tilsæt derefter pulverkrydderierne og den purérede dal. Steg under omrøring i flere minutter, indtil den er delvist kogt. Bland de hakkede korianderblade, citronsaft og salt i. Stil til side til afkøling.

3. Form dejen til 10 bolde og del dal-blandingen i 10 dele. Tryk med din tommel et hul i hver bold. Fyld nu hvert hul med én del af dal-blandingen. Luk hullet tæt til, tryk bolden flad til en kage imellem dine hænder og rul hver af dem ud i en ret tyk kage. Sæt ghee'en over middelvarme. Test ghee'en efter fem minutter ved at kaste et lille stykke dej i. Hvis dejen stiger til overfladen med det samme og syder, er ghee'en klar. Kom kacaurierne i og friturestegdem i omkring ti minutter, indtil de er flagede og gyldenbrune. Hefter ofres de til Krishna.

BREVKASSE

Hvorfor er vi forskellige fra Krishna?

ved Lalitanatha Dasa

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på et par spørgsmål om sjælen.

SPØRGSMÅL: *Jeg har hørt, at vi er uadskillelige dele af Krishna, men at vi stadig er forskellige fra Krishna – at vi (atmaerne) og Krishna (Paramatmaen) ikke kan være af samme identitet. Krishna siger i Bhagavadgita, at der aldrig var en tid, hvor vi ikke eksisterede, ej heller er der en tid, hvor Han ikke eksisterer. Men atmaen bør også have en kilde, hvorfra han kommer. Så hvorfor er vi forskellige fra vores kilde? Jeg ønsker altså kendskab til jivaen, det individuelle levende væsens, oprindelse.*

SVAR: Selv om den komplette helhed og dens del er et, er der en forskel, ligesom du er en del af Indien og derfor er ét med Indien. Der er imidlertid stor forskel på dit eget befolkningsantal, nemlig én, og befolkningsantallet i Indien, som er på mange, mange millioner.

Jivaen udstråler for evigt fra Herren Sri Krishna. Derfor er Krishna Hans kilde. Men der var aldrig en tid, hvor han ikke eksisterede, for Krishna har altid udstrålet *jivaen*, og det vil Han til evig tid gøre.

SPØRGSMÅL: *Jeg er forvirret omkring bevidsthedens natur efter døden. Folk fra mayavadi/advaita-lejren har fortalt mig, at efter døden dør en persons ego og sind og forenes med Gud. Jeg ønsker ikke at tro på dette, men jeg føler, at jeg ikke forstår forskellen mellem egoet, sindet og sjælen. Ikke at jeg tvivler på sjælens overlevelse, men jeg har svært ved at tilbagevise påstanden om, at bevidstheden afsluttes ved døden.*

SVAR: Hvorfor skulle vi godtage andres mening, når Gud, den højeste autoritet, under hvis retningslinjer alting sker, selv tydeligt har erklæret det levende væsens evige eksistens? Her er Herren Krishnas ord:

na tv evaham jatu nasam, na tvam neme janadhipah
na caiva na bhavisyamah, sarve vayam atah param

”Aldrig var der en tid, hvor Jeg ikke eksisterede, og heller ikke du eller alle disse konger. Lige så lidt vil nogen af os ophøre med at være til i fremtiden.” (*Bg*. 2.12)

Hvis din højeste fuldkommenhed var en sammensmeltning med Gud, hvorfor ville du da eksistere som et separat væsen til at begynde med? Hvilket formål ville din midlertidige illusoriske fornemmelse af separat eksistens da tjene? Den ville ikke tjene noget formål. Det levende væsens evigt separate identitet giver derimod mening. Denne tosomhed tillader en udveksling af kærlighed mellem Herren og de levende væsener. Tror du, at Gud ønsker at leve i en verden uden kærlighed og udveksling(er)?

Mayavadierne siger, at alle er én, men modsiger så med det samme sig selv ved at drage en sondring mellem det at være *maya* og Brahman. Sjælen er den faktiske person – det virkelige selv. Sindet og det falske ego er to subtile overdækninger af selvet. Sindet er en kanal for vores sanselige begær. I denne forbindelse beskriver Srila Prabhupada det som “omdrejningspunktet for de aktive sanseorganer.”

Det falske ego er det, som på tåbelig vis fejlidentificerer sig med en rådnende materiel krop. Det sande ego er sjælen.

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 19.

Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.

Mandag 9.3 Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst. Fest fra klokken 16.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag	09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag	08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag	06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag	06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag	07.00 - 08.00
Torsdag	07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag	07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

Krishnahuset i Aarhus

Store begivenheder og Kirtan aftener:
Kontakt: Danesh Das Tlf.: 28880377

Bhakti Vriksa:
Kontakt: Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside
www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON Norge harekrishna.no

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo
Hver søndag kl. 15-18: Søndagsfest med kirtana, foredrag og prasada.
Mandag 9/3: Gaura Purnima. Vi fejrer Herren Caitanyas åbenbarelsesdag fra klokken 17.30-20.30.

BERGEN: Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen
Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.
Kirtan og foredrag hver dag kl. 7.30-9.00 og kl. 19-20 (ikke søndag)
Man 09. mars: Gaura Purnima, Herren Caitanyas åpenbarelsesdag. Program kl. 17-21: Kirtan, abhisheka, foredrag, prasadam.
Søn 29. mars: Rama Navami. Sri Ramas åpenbarelsesdag. Program kl. 15-18.

Ekadasi: 06. og 19. mars
Web: harekrishna.no

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00, Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

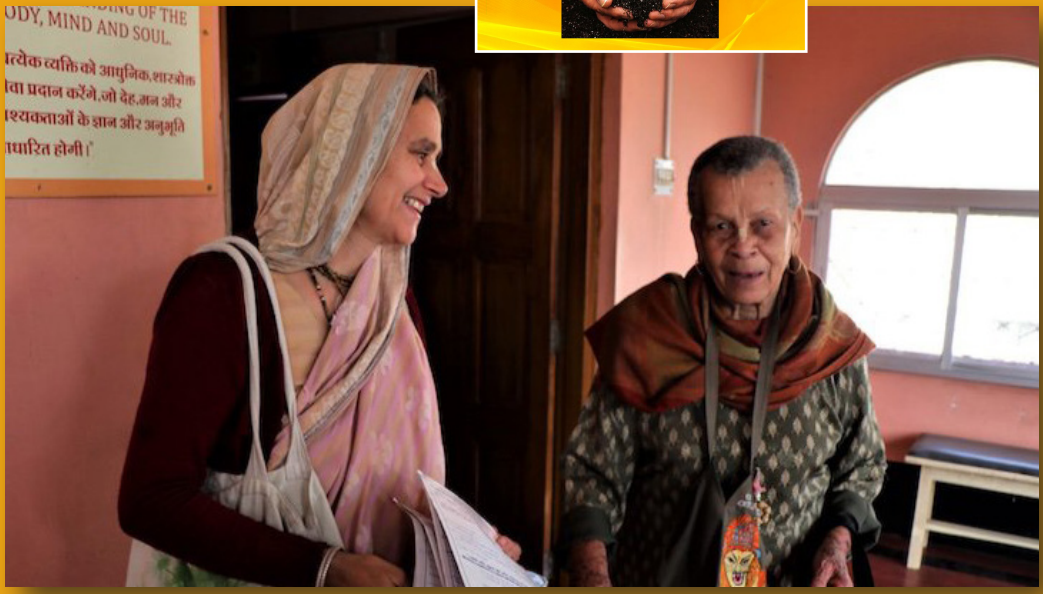

OMSORGSKURSUS FOR HENGIVNE

I weekenden den 1., 2. og 3. maj afholdes et kursus i ”Omsorg for hengivne” i Krishna-templet i København. Lærer på kurset er Bala Govind Prabhu fra Pune i Indien. Han har praktiseret og undervist i emnet gennem mange år.

Visionen for kurset er at sikre, at alle hengivne føler sig materielt såvel som åndeligt velsituerede. Det henvender sig til alle, der arbejder med at give omsorg til andre – og det gør de fleste af os jo på et eller andet plan.

På kurset lærer man, hvad Krishna-bevidst omsorg er. Der diskuteres hindringer for at implementere omsorg. Man identificerer de områder af omsorg, der er mest relevante at arbejde med i ens eget liv eller i den *yatra*/gruppe, man er en del af. Det kan f.eks. være børn, ældre, ægteskaber, uddannelse, helbred, økonomi osv. Ideen er, at deltagerne efterfølgende kan implementere disse principper i deres eget liv, og der kan igangsættes initiativer til at forbedre omsorgen på udvalgte områder.

Vi håber, så mange som muligt vil dukke op og drage fordel af denne mulighed. Sæt kryds i kalenderen allerede nu og følg med på hjemmesiden http://krishna.dk/da/ og https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/ for de endelige detaljer.

Du kan læse mere om baggrunden for kurset her:

https://iskconnews.org/devotee-care-course-recommended-for-every-leader-in-iskcon,6888/